

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 019694 17 Uvp
Banjaluka, 23.05.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Ćupeljić i Smiljane Mrše članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi Grada B., zastupan po Pravobranilaštvu Republike Srpske (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 27.09.2016. godine, tužene Uprave..., u predmetu ponavljanja upravnog postupka, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 019694 16 U od 24.04.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.05.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv osporenog akta bliže označenog u uvodnom dijelu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Područne jedinice B. broj ... od 04.07.2016. godine. Tim prvostepenim zaključkom je odbačen kao neblagovremen prijedlog tužioca za ponavljanje postupka uknjižbe prava svojine na poslovnom prostoru, koji se nalazi u B., Ulica Milana Tepića broj 21, površine 38m², pokrenut po zahtjevu ZEV M.T. broj...

U obrazloženju te presude navodi se da je pravilno, zaključkom od 04.07.2016. godine, prijedlog tužioca za ponavljanje postupka okončanog rješenjem istog organa broj: ... od 23.03.2015. godine, odbačen kao neblagovremen, jer da iz spisa predmeta proizlazi da mu je to rješenje uručeno dana 13.01.2016. godine, a prijedlog za ponavljanje postupka da je podnio dana 06.05.2016. godine, tj. protekom roka od mjesec dana od dana kada mu je navedeno rješenje dostavljeno, čime se prijedlog za ponavljanje postupka ukazuje neblagovremenim, u smislu odredbe člana 237. stav 1. tačka 5. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 13/02-50/10, u daljem tekstu: ZOUP).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac pobija njenu zakonitost iz razloga propisanih odredbom člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ponavlja tužbene navode, ukazuje na nezakonitost postupanja tužene i ističe da mu je na njegov zahtjev dana 07.04.2016. godine dostavljeno rješenje od 23.03.2015. godine i da od tada treba da teče rok za ponavljanje postupka. Ne osporava činjenicu da je to rješenje dana 31.01.2016. godine preuzeto po zahtjevu Odjeljenja za komunalne i stambene poslove i poslove saobraćaja gradske uprave Grada B. radi izjavljivanja žalbe protiv rješenja od 17.12.2015. godine, kada su preuzete neovjerene kopije, što se ne može smatrati dostavljanjem rješenja stranci. Rok od

mjesec dana iz odredbe člana 237. stav 1. tačka 5. ZOUP, u kojem stranka može tražiti ponavljanje postupka odnosi se samo na stranku, a ne na organ za pokretanje ponavljanja postupka po službenoj dužnosti, zbog čega je nepravilno utvrđeno da je njegov prijedlog za ponavljanje postupka neblagovremeno podnesen. Predlaže da se zahtjev usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili da se zahtjev usvoji, pobijana presuda preinači i donese meritorna odluka.

Tužena u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod svih navoda datih u obrazloženju osporenog akta.

Zainteresovano lice ZEV M.T. broj ..., po punomoćniku S.D., advokatu iz B., nije dao odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima iz spisa, a što ne spori ni tužilac, tužilac je za rješenje čije se ponavljanje traži od 23.03.2015. godine saznao dana 13.01.2016. godine kada je po zahtjevu Odjeljenja za komunalne stambene i poslove i poslove saobraćaja Grada B. od 12.01.2016. godine za uvid u spis predmeta, izvršeno uručenje fotokopije tog rješenja o čemu se kao dokaz nalazi dostavnica u tom spisu predmeta, a priloženo je i uz žalbu istog organa od 15.01.2016. godine koja je izjavljena na rješenje od 17.12.2015. godine. Tužilac takođe ne osporava da je naknadno podnio i zahtjev za dostavljanje tog rješenja dana 18.03.2016. godine, pa mu je na taj zahtjev rješenje dostavljeno dana 07.04.2016. godine. Prijedlog za ponavljanje postupka podnio je dana 06.05.2016. godine.

Razmatrajući navedeno činjenično stanje, po ocjeni ovog suda, pravilno je utvrđeno da je prijedlog podnesen nakon isteka roka od mjesec dana, kao i da taj rok počinje teći od dana 13.01.2016. godine, kada je tužilac saznao za pravno postojanje i za sadržaj navedenog rješenja. Takvo saznanje se poistovjećuje sa dostavom rješenja stranci, pa je bez osnova navod tužioca da to rješenje nije pravilno uručeno (uručena fotokopija) i da je uručeno organu tužioca Odjeljenju za komunalne, stambene i poslove saobraćaja Grada B., a ne tužiocu. Tužilac ne spori da je dana 13.01.2016. godine saznao za pravno postojanje i za sadržaj navedenog rješenja, pa s obzirom na navedeno pogrešno smatra da rok za podnošenje prijedloga počinje da teče od 07.04.2016. godine, kada mu je to rješenje dostavljeno na njegovo traženje. Takođe pogrešno smatra da se u konkretnom slučaju blagovremenost prijedloga računa u okviru objektivnog roka od pet godina, jer se ne radi o ponavljanju postupka po službenoj dužnosti, već po prijedlogu tužioca.

Proizlazi da je pravilno prvostepenim zaključkom od 04.07.2016. godine na osnovu odredbe člana 237. stav 1. tačka 5. ZOUP prijedlog tužioca odbačen kao neblagovremen, a time i osporenim aktom pravilno žalba tužioca odbijena kao neosnovana.

Ostali navodi zahtjeva odnose se na rješenje od 23.03.2015. godine i na postupak koji je prethodio njegovom donošenju, a kako to nije predmet ovog postupka, to ovaj sud ne nalazi potrebnim da posebno obrazlaže, a niti su od uticaja na zakonitost odluke u ovoj upravnoj stvari.

Kod takvog stanja stvari,po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, jer nisu ostvareni uslovi predviđeni odredbama člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić